

กฎหมายลิขสิทธิ์ – ราชอาณาจักรกัมพูชา

1.	ข้อมูลพื้นฐาน.....	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	3
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	3
4.	สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม.....	3
5.	สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานลิขสิทธิ์.....	4
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	4
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	5
8.	อายุความคุ้มครอง.....	7
9.	การต่ออายุความคุ้มครอง.....	7
10.	การรักษาสิทธิ.....	8
11.	การเพิกถอนสิทธิ.....	8
12.	การโอนสิทธิ.....	8
13.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	8
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง.....	8
1.	การเตรียมคำขอ.....	8
2.	เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง.....	8
3.	การตรวจสอบคำขอ.....	8
4.	การประกาศโฆษณา.....	9
5.	การรับจดทะเบียน.....	9
6.	การขอถือสิทธิย้อนหลัง.....	9
7.	การคัดค้าน/โต้แย้ง.....	9
8.	การอุทธรณ์.....	9
9.	ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน.....	9
10.	ขั้นตอน/ระยะเวลา.....	9
3.	การบังคับใช้สิทธิ.....	9
1.	การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์.....	9
2.	มาตรการในการเยียวยาทางแพ่ง และ อาญา.....	10
3.	กระบวนการทางแพ่ง และ อาญา.....	10
4.	โทษ.....	10
5.	ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่น ในกรณีที่ไม่มียกกฎหมายเฉพาะ.....	11
4.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า - ส่งออก.....	11

1.	มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า - ส่งออก	11
2.	การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์.....	12
3.	ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน.....	12
4.	เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ	12
5.	การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด	12
6.	สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร	12
7.	ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าอันได้มีการละเมิดสูงที่สุด	12
5.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน.....	12
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ.....	12
2.	สำนักงานตัวแทน	13

กฎหมายลิขสิทธิ์ — ราชอาณาจักรกัมพูชา*

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ และสิทธิที่เกี่ยวข้อง ประกาศใช้เมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2546

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

-

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

ได้รับความคุ้มครองทันทีที่มีการสร้างสรรค์งานเสร็จ โดยไม่ต้องจดทะเบียน

4. สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม

”งาน” หมายถึง ผลผลิตที่มาจากความคิด หรือความรู้สึกรู้ออกมาในทางที่สร้างสรรค์ และปรากฏในทางวรรณคดี ทางวิทยาศาสตร์ ทางศิลปะ หรือดนตรีกรรม

สิ่งต่อไปนี้จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้

1. หนังสืออ่านทุกชนิด หรืองานอื่นใดในทางวรรณกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ และการศึกษา
2. คำบรรยาย สุนทรพจน์ คำเทศนา คำคู่ความทั้งที่เป็นวาจา และลายลักษณ์อักษร และงานอื่นๆที่มีคุณลักษณะอย่างเดียวกัน
3. งานนาฏกรรม หรืองานดนตรีกรรม
4. ศิลปะการออกแบบทำเต็นท์แบบร่วมสมัย หรือแบบประยุกต์จากประเพณีดั้งเดิม
5. งานแสดงละครสัตว์ และการแสดงละครใบ้
6. บทประพันธ์ดนตรี ไม่ว่าจะประกอบด้วยคำร้องหรือไม่
7. งานโสตทัศนวัสดุ
8. งานจิตรกรรม งานแกะสลัก งานประติมากรรม หรืองานศิลปะอื่นๆที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคนิคดังกล่าว หรืองานศิลปะประยุกต์
9. งานภาพถ่าย หรืองานที่มีเทคนิคที่คล้ายกับภาพถ่าย
10. งานสถาปัตยกรรม

* กฎหมายลิขสิทธิ์ของราชอาณาจักรกัมพูชาเพิ่งได้มีการบังคับใช้เมื่อ ปี พ.ศ. 2546 เนื้อหาของเอกสารที่พิมพ์ไว้ในที่นี้จึงเป็นเนื้อหาใหม่ทั้งหมด

11. แผนที่ แบบร่าง หรืองานที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรืองานวิทยาศาสตร์อื่นๆ
12. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสารานุกรมการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมดังกล่าว
13. ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับงานศิลปะที่ผลิตขึ้นโดยการปะเศษวัสดุต่างๆที่เป็นงานหัตถกรรม สิ่งทอ มือ หรือเครื่องแต่งกายอื่นๆ

5. **สิ่งต่อไปนี้ไม่ให้ถือว่าเป็นงานลิขสิทธิ์***

สิ่งต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้

1. รัฐธรรมนูญ กฎหมาย พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และประกาศต่างๆ
2. ประกาศ คำวินิจฉัย หนังสือรับรอง และหนังสือเวียนที่เป็นการออกคำสั่งที่ออกโดยองค์การของรัฐ
3. คำพิพากษาของศาล หรือหมายศาล
4. คำแปลของสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นในข้อ 1-3
5. ความคิด วิธีการ วิธีการจัดการ แนวคิด หลักการ การค้นพบ หรือข้อมูลบริสุทธิ์ แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะถูกแสดงออก บรรยาย อธิบาย หรือทำให้เป็นรูปร่างในงานใดก็ตาม

6. **สิทธิของผู้ทรงสิทธิ***

ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิในธรรมสิทธิ และสิทธิทางเศรษฐกิจ (Moral And Economic Rights) แต่เพียงผู้เดียว

ธรรมสิทธิของผู้สร้างสรรค์นั้นเป็นสิทธิที่มีอยู่ตลอดกาล แบ่งแยกไม่ได้ ไม่สามารถยัด/อายัด และไม่สามารถถูกเพิกถอนได้ นอกจากนี้ เมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย สิทธิดังกล่าวยังสามารถตกทอดไปยังทายาทของผู้สร้างสรรค์ หรือบุคคลที่สาม ดังที่ได้ระบุไว้ในพินัยกรรมได้

ในกรณีที่ผู้ตายไม่มีทายาทหรือ ไม่มีพินัยกรรม การบริหารจัดการสิทธิดังกล่าวให้ตกแก่แผ่นดินซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงศิลปกรรมและวัฒนธรรม (The Ministry of Culture and Fine Arts)

ธรรมสิทธิของผู้สร้างสรรค์ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการดังต่อไปนี้

1. ผู้สร้างสรรค์จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการ และกำหนดเวลาในการเปิดเผยผลงานของเขา
2. เพื่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน ผู้สร้างสรรค์สามารถใช้สิทธิที่เกี่ยวข้องกับชื่อ ชื่อเรื่อง และงานของเขา

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

3. ผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้ใดบิดเบือน ตัดทอน ดัดแปลง ในสาระสำคัญของงานของผู้สร้างสรรค์ จนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์

สิทธิทางเศรษฐกิจเป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของผู้สร้างสรรค์ ที่จะใช้ประโยชน์จากงานของเขาโดยการอนุญาตให้มีการทำซ้ำ เผยแพร่ต่อสาธารณชน และสร้างงานสืบเนื่อง

ผู้สร้างสรรค์จะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการกระทำการดังต่อไปนี้ด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นใดกระทำการแทน

1. การทำคำแปลงานของเขาเป็นภาษาต่างประเทศ
2. การแก้ไขปรับปรุง และการทำให้ชัดเจนขึ้น หรือดำเนินการการดัดแปลงงานของเขา
3. ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนางานโสตทัศนวัสดุ งานที่ปรากฏในสิ่งบันทึกเสียง งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฐานข้อมูล หรืองานดนตรีกรรมที่ปรากฏในรูปของโน้ตเพลง
4. เผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยการขาย หรือให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาของงานที่ไม่เคยมีการขาย หรือโอนสิทธิโดยได้รับอนุญาต โดยเจ้าของลิขสิทธิ์มาก่อน
5. การนำเข้ามาในประเทศ หรือการทำซ้ำซึ่งสำเนาของงาน
6. การทำซ้ำซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์
7. การแสดงงานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชน
8. การเปิดเผยงานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชน
9. การแพร่เสียงแพร่ภาพของงานอันมีลิขสิทธิ์
10. การสื่อสารงานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชนโดยวิธีอื่น

เว้นแต่มีการกำหนดในสัญญาเป็นอย่างอื่น สิทธิทางเศรษฐกิจในงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเอกสารประกอบที่เป็นสารานุกรมที่สร้างสรรค์โดยลูกจ้างคนเดียว หรือหลายคนที่กระทำตามหน้าที่ หรือกระทำการตามคำสั่งของนายจ้าง จะกลายเป็นทรัพย์สินของนายจ้างที่สามารถใช้สิทธิได้เพียงผู้เดียว

เช่นเดียวกันกับบุคคลที่ว่าจ้างบุคคลอื่นมาสร้างสรรค์งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามสัญญาจ้าง ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้มีสิทธิทางเศรษฐกิจในงานนั้น

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

1. การนำเข้าสู่ซึ่งสำเนาของงานโดยบุคคลธรรมดา เพื่อการใช้ประโยชน์ส่วนตัว สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้สร้างสรรค์งาน หรือผู้มีสิทธิในลิขสิทธิ์
2. การทำซ้ำหนึ่งชุดสำเนาในงานที่ได้โฆษณาแล้ว สามารถทำได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ หรือผู้ถือสิทธิ ซึ่งการทำซ้ำนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นการส่วนตัวเท่านั้น แต่ไม่รวมถึงการทำซ้ำดังต่อไปนี้
 - 2.1 การทำซ้ำซึ่งงานสถาปัตยกรรมที่เป็นแบบของอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น

- 2.2 การทำซ้ำในรูปแบบวิธีการทางเครื่องจักรกล ทั้งหมด หรือในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของหนังสือ และงานดนตรีกรรมในรูปแบบที่เป็นโน้ตดนตรี
 - 2.3 การทำซ้ำทั้งหมด หรือส่วนที่เป็นสาระสำคัญของฐานข้อมูลในรูปแบบของดิจิทัล
 - 2.4 การทำซ้ำซึ่งงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นอกเหนือไปจากการทำสำเนางานเพื่อสำรองข้อมูล (a backup-copy)
 - 2.5 การทำสำเนางานซึ่งข้อมูลใดๆ ในกรณีที่ทำซ้ำดังกล่าวขัดแย้งกับการใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือทำให้เสื่อมเสียแก่ประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของผู้สร้างสรรค์ หรือผู้ถือสิทธิ
3. การทำซ้ำงานเป็นการชั่วคราว ที่ได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์โดยมีเงื่อนไขว่าการทำซ้ำดังกล่าวจะต้องเกิดขึ้นภายใต้แนวทางที่ว่าต้องใช้งานดังกล่าวให้เป็นประโยชน์
 4. การอ้างอิงงานที่ได้โฆษณาแล้วโดยชอบด้วยกฎหมายไว้ในงานอีกอันหนึ่ง สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ และไม่ต้องชำระค่าตอบแทน การทำซ้ำซึ่งการอ้างอิงดังกล่าวจะต้องเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ต้องระบุแหล่งที่มา และชื่อของผู้สร้างสรรค์ (ถ้าชื่อของผู้สร้างสรรค์ปรากฏอยู่ในแหล่งที่มา) และการอ้างอิงจะต้องไม่กระทำเกินไปกว่าวัตถุประสงค์ที่จำเป็น
 5. การใช้งานที่ได้โฆษณาแล้วโดยถูกต้องตามกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการอธิบายภาพประกอบในการโฆษณา ยกตัวอย่างเช่นหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ หรือโดยการแพร่ข่าว หรือโดยทางเสียงหรือภาพ โดยกระทำการดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษา และการใช้งานดังกล่าวไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ แต่ต้องระบุแหล่งที่มาและชื่อของผู้สร้างสรรค์ด้วย (ถ้าชื่อของผู้สร้างสรรค์ปรากฏอยู่ในแหล่งที่มา)
 6. การทำซ้ำซึ่งบทความ เช่นบทความทางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร หรือบทความสั้นๆของงานที่ได้โฆษณาแล้วอย่างถูกกฎหมาย โดยการกระทำดังกล่าวได้กระทำโดยวิธีการทางเครื่องจักร และใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนหรือการทดสอบภายในสถาบันการศึกษา โดยไม่ได้มุ่งแสวงหาผลกำไร และกระทำโดยมีเหตุผลอันเหมาะสม และการทำซ้ำดังกล่าวไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ แต่ต้องระบุแหล่งที่มาและชื่อของผู้สร้างสรรค์ด้วย (ถ้าชื่อของผู้สร้างสรรค์ปรากฏอยู่ในแหล่งที่มา)
 7. ผู้สร้างสรรค์งานที่มีพื้นฐานมาจากเรื่องจริงของชีวิตของบุคคล หรือครอบครัวใด จะต้องได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้น หรือสมาชิกในครอบครัวที่เป็นทายาทของครอบครัวนั้น (แล้วลสิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรมเป็นของใคร) ผู้สร้างสรรค์ไม่สามารถห้ามให้ผู้อื่นกระทำการดังต่อไปนี้
 1. การนำงานที่สร้างสรรค์ออกแสดง อันเป็นการส่วนตัวและไม่คิดค่าบริการ โดยทำขึ้นเฉพาะกลุ่ม เช่น การนำงานออกแสดงภายในครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อน
 2. การจัดการเกี่ยวกับสำเนาของงานภายในห้องสมุด เพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรักษา หรือเพื่อการวิจัย
 3. การใช้งานนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา โดยไม่ได้แสวงหาผลกำไร

4. การแปลงานนั้นจากภาษาเขมรเป็นภาษาของชนกลุ่มน้อย หรือจากภาษาของชนกลุ่มน้อยเป็นภาษาเขมร
5. การทำบทวิเคราะห์ และการอ้างอิงสั้นๆ ที่ได้พิสูจน์แล้วว่าถูกต้องโดยลักษณะการวิจารณ์ อภิปราย คุุศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ ของงานนั้น โดยมีการระบุชื่อผู้สร้างสรรค์และแหล่งที่มาของงาน
6. การแสดงความคิดเห็นในข่าว โดยมีการระบุชื่อผู้สร้างสรรค์และแหล่งที่มาของงาน
7. การเผยแพร่ปาฐกฐา สุนทรพจน์ สุสาธารณชนโดยสั้นเชิง หรือแต่เพียงบางส่วนผ่านทางหนังสือพิมพ์ หรือทางโทรทัศน์ โดยมีการระบุชื่อผู้สร้างสรรค์และแหล่งที่มาของงาน
8. การตัดแปลงภาพการ์ตูน รูปแบบ หรือภาพการ์ตูนล้อเลียนที่มีพื้นฐานมาจากงานดั้งเดิม โดยมีการระบุชื่อผู้สร้างสรรค์และแหล่งที่มาของงาน
9. การทำซ้ำซึ่งงานกราฟิก หรืองานพลาสติกที่ตั้งอยู่ในสถานที่สาธารณะ เมื่อการทำซ้ำดังกล่าวไม่ได้ทำโดยเป็นแม่แบบในการทำซ้ำครั้งต่อไป โดยมีการระบุชื่อผู้สร้างสรรค์และแหล่งที่มาของงาน

8. อายุความคุ้มครอง

การคุ้มครองสิทธิในทางเศรษฐกิจเริ่มตั้งแต่วันที่มีการสร้างสรรค์งานเกิดขึ้น และความคุ้มครองดังกล่าวให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา 50 ปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วม และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา 50 ปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

สิทธิทางเศรษฐกิจของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้มีการโฆษณาแล้ว โดยผู้สร้างสรรค์ที่ใช้นามแฝง หรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว จะได้รับความคุ้มครองภายใน 75 ปีนับแต่สิ้นปีปฏิทินที่งานนั้นได้ถูกโฆษณาเป็นครั้งแรกด้วยความยินยอมของผู้ถือสิทธิ

ถ้าหากมีกรณีที่งานนั้นไม่เป็นที่ประจักษ์ในช่วงระยะเวลา 50 ปีภายหลังจากที่งานนั้นได้สร้างสรรค์ขึ้น งานดังกล่าวจะได้รับความคุ้มครองเป็นเวลา 100 ปีนับจากสิ้นปีปฏิทินที่ได้มีการสร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

ก่อนสิ้นระยะเวลาที่ได้กล่าวมาข้างต้น หากรู้ตัวผู้สร้างสรรค์ให้มีอายุความคุ้มครองตลอดอายุผู้สร้างสรรค์นั้น และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

สิทธิทางเศรษฐกิจในงานที่ถูกรวบรวม (Collective Work) หรืองานที่เกี่ยวกับสัตตทัศน์วัสดุ หรืองานที่เกิดขึ้นหลังจากตายแล้ว จะได้รับความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 75 ปีนับจากสิ้นปีปฏิทินที่งานนั้นได้ถูกโฆษณาอย่างถูกต้องตามกฎหมายครั้งแรก

ถ้าหากมีกรณีงานที่ถูกรวบรวม (Collective Work) หรืองานที่เกี่ยวกับสัตตทัศน์วัสดุ หรืองานที่เกิดขึ้นหลังจากตายแล้ว นั้นไม่เป็นที่ประจักษ์ในช่วงระยะเวลา 50 ปีภายหลังจากที่งานนั้นได้สร้างสรรค์ขึ้น งานดังกล่าวจะได้รับความคุ้มครองเป็นเวลา 100 ปีนับจากสิ้นปีปฏิทินที่ได้มีการสร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

9. การต่ออายุความคุ้มครอง

10. การรักษาสិทธิ

-

11. การเพิกถอนสิทธิ

-

12. การโอนสิทธิ

กรณีที่มีสัญญาโอนสิทธิหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิ ขอบเขตของการโอนสิทธิหรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิ จะเป็นไปตามเงื่อนไขการใช้ประโยชน์ตามที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาเท่านั้น

กรณีที่ผู้สร้างสรรค์ตาย สิทธิทางเศรษฐกิจสามารถโอนไปยังทายาทของผู้สร้างสรรค์ หรือ บุคคลอื่น ๆ ตามพินัยกรรมของผู้ตาย

ในกรณีที่ผู้ตายไม่มีทายาทหรือ ไม่มีพินัยกรรม การบริหารจัดการสิทธิดังกล่าวให้ตกแก่แผ่นดินซึ่ง ดำเนินการโดยกระทรวงศิลปกรรมและวัฒนธรรม (The Ministry of Culture and Fine Arts)

13. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ตามที่กำหนดในข้อ 12 ข้างต้น

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. การเตรียมคำขอ

การจดทะเบียนเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งของผู้ทรงสิทธิ ที่จะกระทำการจดทะเบียนต่อกระทรวงศิลปกรรม และวัฒนธรรม (The Ministry of Culture and Fine Arts) ซึ่งการจดทะเบียนนั้นต้องมีสิ่งต่างๆดังนี้

1.1 การบันทึกชื่อที่แท้จริงของผู้สร้างสรรค์งานไว้

1.2 วันที่ได้มีการโฆษณางานอันมีลิขสิทธิ์เป็นครั้งแรก

1.3 วันที่ได้มีการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์นั้นขึ้น

ในปัจจุบันยังไม่มีแบบคำขอจดทะเบียนออกมา กระทรวงศิลปกรรมและวัฒนธรรม (The Ministry of Culture and Fine Arts) จะเตรียมประกาศ ที่เกี่ยวกับกระบวนการยื่นคำขอจดทะเบียนและการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ในปี 2548

2. เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง

ยังไม่มีกำหนดแน่นอน

3. การตรวจสอบคำขอ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

4. การประกาศโฆษณา
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
5. การรับจดทะเบียน
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
6. การขอถือสิทธิย้อนหลัง
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
7. การคัดค้าน/โต้แย้ง
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
8. การอุทธรณ์
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย-
9. ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
10. ขั้นตอน/ระยะเวลา
ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

3. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์

การกระทำดังต่อไปนี้ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

1.1 การผลิต หรือ การนำเข้า เพื่อขายหรือ ให้เช่าซึ่งอุปกรณ์ใดๆ หรือ วิธีการซึ่งถูกออกแบบหรือดัดแปลง ขึ้นเพื่อกระทำความผิดโดยเฉพาะ หรือโดยมุ่งหมายหรือ เจตนาที่จะจำกัดปริมาณการผลิตซ้ำซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์

1.2. การผลิต หรือ การนำเข้า เพื่อขายหรือ ให้เช่าซึ่งอุปกรณ์ใดๆ หรือ วิธีการซึ่งช่วยให้บุคคลผู้ไม่มีอำนาจสามารถเข้าสู่โปรแกรมที่ได้รับการเข้ารหัส ซึ่งเป็นโปรแกรมที่เผยแพร่ หรือ ติดต่อสื่อสารสู่สาธารณะ รวมทั้งการเผยแพร่ผ่านดาวเทียม

1.3 การยับยั้ง หรือ ดัดแปลงแก้ไขข้อมูลทั้งหมด ที่เกี่ยวกับสิทธิที่แสดงออกในรูปแบบทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถือสิทธิ

1.4 การจำหน่าย หรือ นำเข้าเพื่อจำหน่าย การเผยแพร่งานอันมีลิขสิทธิ์โดยผ่านองค์กรวิทยุโทรทัศน์ โดยการติดต่อสื่อสารกับสาธารณะ หรือ โดยการทำให้งานออกไปสู่สาธารณะ หรือ โดยการนำงานอันมีลิขสิทธิ์ออกแสดงหรือ การแพร่เสียงแพร่ภาพขององค์กรวิทยุโทรทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยที่รู้ว่าเป็นข้อมูลบนสิทธิทั้งหลายของผู้ทรงสิทธิ ซึ่งถูกนำเสนอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ได้ถูกยับยั้งหรือดัดแปลงเรียบร้อยแล้ว

คำว่า “ข้อมูลบนสิทธิทั้งหลายของผู้ทรงสิทธิ(Information On The Regime Of Rights)” หมายความว่ารวมถึง

1. ข้อมูลที่เปิดเผยถึงการระบุตัวผู้สร้างสรรค์ ลักษณะของงาน การระบุตัวผู้แสดง ลักษณะของผู้แสดง การระบุตัวผู้ผลิตงานประเภทเสียง ลักษณะของงานประเภทเสียง การระบอบุคลากรวิทยุโทรทัศน์ และ ลักษณะของบุคลากรวิทยุโทรทัศน์

2. ข้อมูลที่ทำให้ผู้ใดผู้หนึ่งรู้ถึงชื่อของเจ้าของสิทธิ หรือ ลักษณะของข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไข หรือ กระบวนการในการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ และ ผลิตภัณฑ์อื่นที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย รวมถึงลักษณะของตัวเลข หรือรหัสที่แสดงถึงข้อมูลดังกล่าว

2. มาตรการในการเยียวยาทางแพ่ง และ อาญา

ผู้ใดถูกละเมิด หรือเสี่ยงต่อการถูกละเมิดซึ่งลิขสิทธิ์ หรือ สิทธิที่เกี่ยวข้องสามารถร้องเรียนต่อศาลได้ เพื่อ :

2.1 ห้ามมิให้มีการละเมิดสิทธิถ้าเป็นอันตรายที่ใกล้ถึง

2.2 ห้ามมิให้จำเลยกระทำละเมิดต่อไปอีก ผู้ร้องเรียนอาจเรียกร้องให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายได้ ชดใช้ค่าเสียหายในทางจิตใจ (และ เพื่อเรียกเอาอุปกรณ์หรือ วัตถุคืน รวมทั้งเรียกเอาผลประโยชน์ที่ได้ไปโดยผิดกฎหมาย คืน

ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบ ทำลายซึ่งอุปกรณ์หรือวัตถุที่ถูกผลิตหรือใช้ หรือโดยวิธีใดๆที่ทำให้เกิดการกระทำที่ผิดกฎหมาย หรือ สั่งให้ริบหรือทำลายซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำละเมิด และซึ่งถูกพบว่าจะอยู่ในความครอบครองของจำเลย หรือตามที่ร้องขอมา

ศาลมีอำนาจสั่งมาตรการที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย เพื่อให้เกิดความมั่นใจในหลักฐาน โดยเฉพาะการริบวัตถุที่ทำซ้ำจากการทำซ้ำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต

ผู้ฟ้องร้องต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับจำเลยในกรณีที่ผู้ฟ้องร้องไม่สามารถพิสูจน์ตามที่กล่าวอ้างได้

ภายใน 30 วันของการยึด เจ้าของทรัพย์สินที่ถูกยึด หรือ บุคคลที่สามที่ได้ดูแลอุปกรณ์หรือ วัตถุที่ถูกยึดไว้ สามารถร้องขอต่อศาลเพื่อให้เพิกถอนการยึด หรือ จำกัดผลกระทบจากการยึดดังกล่าวได้ แต่ถ้าข้อเรียกร้องที่ได้ยื่นต่อศาลไม่เพียงพอ ศาลอาจสั่งให้เพิกถอนการยึดได้ตามข้อเรียกร้องของเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกยึด หรือ ข้อเรียกร้องของบุคคลที่สามที่ได้ดูแลทรัพย์สินที่ถูกยึดไว้

3. กระบวนการทางแพ่ง และ อาญา

กระบวนการพิจารณาความแพ่ง และอาญา กระทำโดยผ่านกระบวนการทางศาล

4. โทษ

การผลิต ทำซ้ำ หรือ แสดงออก หรือ การติดต่อสื่อสารต่อสาธารณะทั้งหมดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ว่า โดยวิธีใดก็ตามที่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้สร้างสรรค์งาน ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย เป็นการกระทำผิดซึ่ง จะต้องโทษตามกฎหมาย

การกระทำละเมิดโดยการผลิตหรือทำซ้ำ ต้องระวางโทษจำคุก 6-12 เดือน และ/หรือ ปรับ 5,000,000 Reils — 25,000,000 Reils กรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำจะได้รับโทษเป็นสองเท่า

การนำเข้า หรือ ส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการทำซ้ำอันเป็นการละเมิด ต้องระวางโทษจำคุก 6-12 เดือน และ/หรือ ปรับ 2,000,000 Reils — 10,000,000 Reils กรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำจะได้รับโทษเป็นสองเท่า

การกระทำละเมิดซึ่งการแสดงออก หรือ การนำออกเผยแพร่สู่สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุก 1-3 เดือน และ/หรือ ปรับ 1,000,000 Reils — 5,000,000 Reils ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหลายกรรม การลงโทษจะเพิ่มขึ้นจากจำนวนของการกระทำความผิด กรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำจะได้รับโทษเป็นสองเท่า

การผลิต หรือ ทำซ้ำ ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ทั้งหมด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือ ผู้ผลิตสิ่งบันเทิงเสียง หรือ ผู้ผลิตวิดีโอ หรือ องค์การวิทยุโทรทัศน์ ต้องระวางโทษจำคุก 6-12 เดือน และ/หรือ ปรับ 5,000,000 Reils — 25,000,000 Reils กรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำจะได้รับโทษเป็นสองเท่า

การนำเข้า หรือ ส่งออกซึ่งสิ่งบันเทิงเสียง เทป หรือ วิดีโอโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือ ผู้ผลิตสิ่งบันเทิงเสียง หรือ ผู้ผลิตวิดีโอ หรือ องค์การวิทยุโทรทัศน์ ต้องระวางโทษจำคุก 1-3 เดือน และ/หรือ ปรับ 2,000,000 Reils — 10,000,000 Reils กรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำจะได้รับโทษเป็นสองเท่า

การเผยแพร่งานอันมีลิขสิทธิ์โดยองค์การวิทยุโทรทัศน์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือ จากผู้ผลิตสิ่งบันเทิงเสียง หรือ จากผู้ผลิตวิดีโอ หรือ จากองค์การวิทยุโทรทัศน์ ต้องระวางโทษจำคุก 1-3 เดือน และ/หรือ ปรับ 2,000,000 Reils — 10,000,000 Reils กรณีที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำจะได้รับโทษเป็นสองเท่า

ความผิดที่เกิดจากการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดข้างต้น ศาลอาจมีคำสั่งเหล่านี้ได้อีก

1. มีคำสั่งริบ/ยึดทั้งหมด หรือ บางส่วน ซึ่งรายได้ที่ได้รับจากการกระทำอันเป็นละเมิด และอุปกรณ์โดยเฉพาะที่ติดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิด
2. มีคำสั่งให้วัตถุหรืออุปกรณ์ที่ถูกริบ/ยึดไว้ คืนแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือ ผู้ทรงสิทธิที่เกี่ยวข้อง
3. มีคำสั่งให้ทำลายวัตถุ หรือ อุปกรณ์ที่ได้ถูกยึดไว้
5. ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีที่ไม่มิกฎหมายเฉพาะ ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า — ส่งออก*

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า — ส่งออก

หน่วยงานศุลกากรสามารถดำเนินการตามอำนาจของตน ในการควบคุมสินค้าที่ละเมิด ผ่านจุดนำเข้า-ส่งออกได้ หากมีหนังสือร้องเรียนจากผู้ถือสิทธิ โดยศาล หน่วยงานที่มีอำนาจซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน และผู้ดูแลสินค้า (the governor of goods) ต้องได้รับการแจ้งถึงการยึดโดยไม่ชักช้าจากหน่วยงานศุลกากรดังกล่าวโดย

เว้นแต่มีบทบัญญัติทางศุลกากรบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น มาตรการนี้จะถูกเพิกถอนไป ในกรณีผู้ร้องเรียนไม่สามารถพิสูจน์ถึงหลักฐานที่ถูกต้องต่อหน่วยงานศุลกากร ภายใน 10 วันนับจากวันที่ได้มีการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการกักกันสินค้า ในเรื่องดังต่อไปนี้

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

- 1.1 ข้อเรียกร้องต่อศาลสำหรับมาตรการกักกัน
- 1.2 คำร้องต่อศาลในการยื่นหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบที่อาจเกิดขึ้นในภายหลัง
ผู้ร้องเรียนต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากการกักกันสินค้าถ้าผู้ร้องเรียนไม่สามารถพิสูจน์ได้
บทบัญญัติที่เกี่ยวกับมาตรการทางชายแดนดังที่ระบุในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้า ชื่อ
ทางการค้า และ พระราชบัญญัติการค้าที่ไม่เป็นธรรม (Acts of Unfair Competition) สามารถนำมาปรับใช้กับมาตรการ
ทางศุลกากรได้
2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
รายละเอียดเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องมาตรการทางชายแดนซึ่งจะมีการรับร่างภายในปี
(พ.ศ. 2548)
3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน
ค่าธรรมเนียมจะได้รับการกำหนดหลังจากที่กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้
4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ
ไม่มีระบุไว้
5. การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด
สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย
ไม่มีการระบุจำนวนครั้งการทำลายในแต่ละปี
6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า — ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร
-
7. ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าอันได้มีการละเมิดสูงที่สุด
-
5. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน
 1. หน่วยงานรับผิดชอบ
 1. Ministry of Culture and Fine Arts,
No. 227 Norodom Blvd.,
Phnom Penh,
Cambodia
Fax: 855 23 218 148.

2. Intellectual Property Department responsible for registration and protection of marks

Ministry of Commerce, Secretariat of Committee Govering IP in Cambodai,

20 A-B, Norodom Blvd.

Phnom Penh

Cambodia

Tel: 855 12 816 663

Fax: 855 23 426 396

Website: email: ipd@moc.gov.kh

3. Department of Customs.

No. Preah Norodom Blvd.,

Phnom Penh,

Cambodia.

Tel: 855 23 214 605/ 725 157/ 212 457

Fax: 855-23 214 065/ 725 157/ 212 457

Email: customs@camnet.com.kh

4. Department of Police Economic. Ministry of Interior :

Preah Norodom Blvd,

Phnom Penh,

Cambodia.

Tel: 855 12 967 000

Fax: 855 23 721 277

5. Phnom Penh Municipality Court or Provincial Court and Upper Level Court: Appel Court and Supreme Court.

2. สำนักงานตัวแทน

1. Leap Cambodia Trademark Associates

No. 3Eo, S. Neayok Sok 136 St.

Phsar Thmei 3, Daun Penh

Phnom Penh, Cambodia

Tel: 855 12 948 588
Fax: 855 23 363 066
855 23 986 111
E-mail: leap@forum.org.kh

2. Detech And Associates

108 Nguyen Du Street,
Hanoi, Vietnam
Tel: 844 942 4847
Fax: 844 942 3842
E-mail: detech@hn.vnn.vn

3 KimLy, IP Service.

#209 Eo
Vithei Ang Doung (110)
Sangkat Wat Phnom
Khan Daun Penh
Phnom Penh
Cambodia.
Tel: 855 23 217 079
Fax: 855 23 214 671
Email: sanipr@online.com.kh
kimlyip@online.com.kh

4 LPN IP Agency,

178D,
Trasak Pha Em St.,
Chamcar Mon Dist.,
Phnom Penh,
Cambodia,
Tel: 855 16 870 809

Fax: 855 23 211271

Email: lpna@forum.org.kh ..

5 **Pinthana IP & Consulting Services,**

29, Mao Tse Tung Blvd.,

Sangkat Boeung Keng Kang I,

Khan Chamkarmon

Phnom Penh,

Cambodia

Tel: 855 12 830 639,

Fax: 855 23 217438,

Email: pinthana@online.com.kh

